

Kecskemét-Hetényegyházi Református Egyházközség

Pásztori üzenet

[Lk 16-17]

Isten igaz Bíró. Szívek és vesék vizsgálója. Ismeri minden gondolatunkat. Számon tartja a tetteinket. Számon tart mindent. Nála meg van írva minden nap, minden döntés, minden tett. Kinek mit adott, és ki-ki hogyan gazdálkodott. Ki szeretett, és ki nem. Ismer minden szívet és tudja, hogy mivel vannak tele: vagyonnal, megbocsátással, haraggal, igével. Isten Bíró, és az ajtó előtt áll.

Isten hatalmas Úr. Megvédi az övéit. Kiáll az igazság mellett, és nem tűrheti a gonoszt. Odafigyel az elesettekre, de az öntelt embert nem viselheti. Gyógyít, vigasztal, bátorít; de ennél sokkal többet is tesz: önmagát, az igazságot, és féltő szeretetét jelenti ki.

Szeretjük távol tartani magunktól az utolsó idők gondolatát, az ítélő Istent. Szeretjük, ha áld, de tudomást sem veszünk róla, ha az áldás elmarad. Isten igazságához azonban ez is hozzátartozik.

Az Úr Jézus a testté lett Ige. Minden szava, minden tette Istent hirdeti. Ő az egyetlen út, amin az Atyához el lehet jutni. Az ő kegyelme az egyetlen lehetőség, ami tényleg életre vezet.

Mennyire veszed komolyan az ő igazságát? Mióta mondogatod, hogy még hosszú út áll előtted? Csak nehogy kifuss az időből.

„Siessetek, hamar lejár! Kegyelme már régóta vár. Ma még lehet, ma még szabad, borulj le a keresztnél. Elszáll a perc, az életed, ma még, ha jössz, elérheted. Ne késs tovább, ne várj tovább: ma kérd Atyád bocsánatát!” (Füle Lajos éneke)

Talán kényelmetlen. Talán fájdalmat okoz. Talán félelmetes az a változás, amit ő akar elérni benned. Isten kijelentette magát, de a döntést az emberre bízta: most ítéljen, vagy az utolsó napon? Te hogyan döntesz? Szembe nézel most az igazsággal, vagy sem?

Mit jelent?

- **„Majd szólt Jézus a tanítványaihoz is: Volt egy gazdag ember, akinek volt egy sáfára. Ezt bevádolták nála, hogy eltékozolja a vagyonát. Ezért előhívatta őt, és így szólt hozzá: Mit hallok rólad? Adj számot a sáfárságodról, mert nem lehetsz többé sáfár.” (16,1)**

Jézus példázata sürget. Egyik pillanatban még fontos ember, ura vagyonának kezelője, másik pillanatban egy vád miatt utcára kerül. A földi élet kiszámíthatatlan. A mennyei örök.

- **„Szerezzetek magatoknak barátokat a hamis mammonnal, hogy amikor elfogy, befogadjanak titeket az örök hajlékokba.” (16,9)**

Isten figyeli az embert. Minden apró tett, minden apró feladat nagy jelentőséggel bír. Döntéseinkben megmutatkozik Isten előtt, kik is vagyunk valójában. Aki az apróságokban (a földi élet dolgaiban) felelőtlen, az később sem lesz megbízható. Aki csak arra figyel, hogy az embereknek megfeleljen, az rossz irányba néz. Isten véleménye az, ami igazán számít.

- **„Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.” (16,13)**

Jézus döntésre szólít. Mire figyelsz? Mi foglalkoztat? Mi köt le? Ha a világ javaival vagy elfoglalva, nem lehetsz Isten tetszésére. „Mert ami az emberek előtt magasztos, Isten előtt utálatos.” Isten alkotta meg a világot, benne az embert, aki a pénzt kitalálta. Hogyan lehetne fontosabb a teremtmény, a földi és látható, mint az, aki mindezt létrehozta? Hogyan figyelhetném aggódva a megélhetésen, ha Istentől függ az egész életem? Kitől félek jobban: az elszegényedéstől, vagy Isten igazságától? Mi a kényelmetlenebb: Isten rosszalló tekintete, vagy a dőzsölésről való önkéntes lemondás?

- **„Volt egy gazdag ember, aki bíborba és patyolatba öltözött, és nap mint nap fényes lakomát rendezett.” (16,19)**

Bíbor és patyolat: a legdrágább ruhadarabok, luxuscikkek. Fényes lakoma: előkelő vendégek, fényűző ételek. Isten országa nem azt jelenti, hogy az ember száraz kenyéren és vízen éljen egész életében. Isten az ő ajándékait azért adja, hogy az ember örömmel és hálával éljen velük. Jézus példázata a dőzsölésről, felelőtlen költekezésről szól. Isten ugyanis a földi javakat nem csak öncélúan osztja. Aki többet kapott, annak az a feladata és kötelessége, hogy másokkal megossza. A gazdag embert azért büntette Isten, mert a vagyonát nem Isten akarata szerint használta fel.

- **„Az egyik felvételik, a másik otthagytik” (17,34-36)**

Az utolsó órákról szól Jézus tanítása. Pillanatképeket látunk: két embert egymás mellett, ahogy az egyik felvételik Isten országába, a másik viszont nem találta meg méltónak rá. Lukács háromféle ilyen esetet említ:

- Házastársakat: „Ketten lesznek egy ágyban...”
- Mukatársakat: „Két asszony örül a malomban...”
- Barátokat, rokonokat: „Ketten lesznek a mezőn...”

Olyan hétköznapi jelenetek ezek, melyekbe az ember könnyen bele tudja képzelni magát. Jézus szándéka, hogy az embert gondolkozásra, mérlegelésre készítse. Vajon én melyik vagyok a kettőből?

Jézus az utolsó időkkel nem riogat. Tényeket közöl. Elmondja az igazságot, hogy senkit se érjen majd váratlanul, ha kívül találja magát. Ez a világosság, ami belátásra segít. Az igazság kijózanít, hogy az Isten nélküli ember „el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16b) A **hamis** biztonságérzet helyett Jézus megbékélést hirdet az Örökkévaló Istennel.

Fókusz-imádság

30 perc csöndesség

1. Az ige mellett (5 perc)

Újra és újra elolvasom, hangosan kimondom. Ízlelgetem a betűket, a szavakat. Mikor a percek eltelnek, az ígét már kívülről tudom.

„Ő pedig így szólt: Akkor arra kérlek, atyám, hogy küldd el őt apám házához, mert van őt testvérem, beszéljen a lelkükre, nehogy ők is ide kerüljenek, a gyötrelem helyére. Ábrahám így válaszolt: Van Mózesük, és vannak prófétáik, hallgassanak azokra! Ő pedig ezt mondta: Nem úgy, atyám, Ábrahám, hanem ha a halottak közül megy valaki hozzájuk, akkor megtérnek. Ábrahám ezt felelte: Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki feltámad a halottak közül.”
(16,27-31)

2. Csönd-meditáció (15 perc)

A telefonomat kikapcsolom, minden zavaró tényezőt kizárok. Becsukom a szemem. Gondolataimat az igére fókuszálom. Ha el is terelődne a figyelmem, tudatosan visszatérek Istenhez: **mit akar ő mondani nekem? Mit akar, hogy cselekedjek?**

3. Könyörgés (10 perc)

Isten szólt hozzám igében, gondolatokban. Most én válaszolok.

- Könyörgés megtérésekért.

Kérdezz, hogy érts!

Ki irányítja az életemet?

Kádár Tamás György, lp.